

SZÉKESEFEJÉRVÁR.

TÁRSADALMI HETILAP.

A városi és megyei hatóság, gazdasági-egylet, iskolatanács, s a tanítók és községi jegyzők egyletének

A lap ára

házhoz hordással vagy postán küldve:

Egy évre 4 frt.
Fél évre 2 frt.
Negyed évre 1 frt.

Hirdetmény

a bélyegdíjon felül, minden három hasábos petitsor:
Megrendelőkintől 6 — nem megrendelőkintől 8 krért
igtattatik be.

KÖZLÖNYE.

Megjelen minden vasárnap.

16. szám.

A lap szellemi részét illető közlemények a „Székes-
fejérvár” szerkesztőségének (Széchenyi-utca 164. sz.)
czimzandók; — a lap ára, hirdetmények és a hirdetmé-
nyi díjak **Klökner Péter** kiadó könyvkereskedésében
vételnek fel. — Nyilttérben megjelenő közlemények után
három hasábos petitsorért 10 kr. fizetendő.

Bérmentetlen leveleket csak ismert kéztől fogadunk el.

— Kéziratok nem küldetnek vissza. —

A községi jegyzők egylete és nyugdíj intézete ügyében.

A községjegyzői állomás jelenlegi viszonyaink közt kétségkívül a fontosabb hivatalokhoz számítandó. A községjegyző hivatalos állásánál fogva, nemcsak a községnek egyik első hivatalnok, tollvivője, hanem e mellett a népek magán- és peres ügyeiben is legtöbbször első tanácsadója, bírója, kihez fordulni szokott. A községi jegyző fontos és lelkiismeretes teendőinél fogva is a községekben fontos szerepet vihet s nagyrészt községeinkben visz is.

A községi jegyzői állás fontosságát, mely a multban bizony még igen kevés felelősséggel járt, de kevésre is méltattatott — legutóbb a törvényhozás is elismerte s az 1872. évi, a községek rendezéséről szóló törvény, a községi jegyzőt jogokkal egyszersmind felelősséggel ruházta fel, s nem tekinti többé úgy, mint egy olyan egyént, ki minden felelősség és jog nélkül — mint egy íródeák — más czég és név alatt, más felelősségére tesz és működik, hanem a község elsőrangú hivatalnokai sorába helyezi, tetemes jogok és kötelezettségekkel ruházván fel. Ugyanezen törvény kapcsán keletkezett belügyminiszteri rendelet még tovább megy s meghatározza azon képesítési fokozatokat is, melyekkel a községi jegyzőnek, hogy állását betölthesse birnia kell. Ezen rendelet szabályozza a községjegyzői szigorlatot s elrendeli, hogy azon jegyzők, kik a törvény jogerőre emelkedéséig még három évvel hivatalukban, mint gyakorló községi jegyzők nem töltöttek — vizsgálat alá vonassanak, jövőre pedig mindenki — kivéve azokat, kik a törvény életbeléptéig már mint jegyzők három évet e hivatalban töltöttek — vizsgálat alá vonandó, s csak ha ezt kiállta lehet községi jegyző.

A községjegyzői hivatalnak ily módon történt szabályozása kétségkívül igen czélszerű volt, s magának ezen hivatalnak emelésére nem csekély szolgálattal tett, mert eddig a községi jegyzői állás a törvény által sem szabályozva — s azelőtt, minden qualificatiót nélkülöző íródeáki állomásnak tekintett. — A községjegyzői állás a törvényhozás által is ily fontos hivatalnak elismertetvén, de különben a magánélet terén is — mint bebizonyítani fentebb megkísérlettük — egyik nagyobb fontosságú községi hivatalként tűnven fel, szükségesnek találtuk ezen állás szellemi és anyagi oldalát illető két fontos tényezőről, a községi jegyzők egyletéről és azok nyugdíj-intézetéről, habár röviden, inkább az egykor megpendített, de jelenleg alvó felben levő ügy felelésztése tekintetéből — megemlékezni.

Az önképzés a szellemi haladás s ismeretszerzés egyik legfőbb tényezője; mert az iskolákban csak az irányt jelelik ki, melyben haladnunk kell, alapot nyujtanak s anyagot adnak jövő haladásunkra, az önképzés által ezen alapon haladva szereshetünk csak magunknak kellő ismereteket. Az önképzésnek egyik hatalmas tényezője s elősegítője az önképző egyletek. Midőn itt jegyzői egyletről kívánunk megemlékezni, egy ily önképző irányú egyletnek alakítása lebegett szemünk előtt.

Lapunk már évek óta homlokán viseli a községi jegyzők egyletének címét; sajnos, hogy csak lapunk homlokán van e czim még, az életben megalakulva, működve nem látjuk. Közel három éve, hogy a nyugdíj-intézettel együtt megpendített az eszme, mind-egyeddig azonban nem alakult meg, jóllehet annak idejében gyüleseztek, alapszabályokat készítettek. De mintha csak nemzeti átkunk itt is rajtunk súlyosod-

nék, a pillanat heve s egyes nemeskeblű férfiak buzdítása által fellelkesülve beszéltünk, lelkesültünk s tettünk mindent, de eltűnve a pillanat s az egyik nemeskeblű indítványozó sirbaszálltával — a szép eszme is a feledékenység homályába veszett el.

Nem maradhat többé e két nemes intézmény a feledékenység ködében, kell, hogy onnét kiemelve a községi jegyzői kar, s ezáltal a megye összes lakosága javára virágozzék.

Egy község jegyzői egylet alakítása jegyzőinkre nézve egyike az elutasíthatatlan kérdéseknek, mely mielőbbi megoldásra vár. A mai haladás és felvilágosodott kor, miután maga a törvényhozás is tekintélytel s jogokkal ruházta fel a községi jegyzőt — sokat vár a jegyzőtől. A hiányokat pótolni csak ily egylet lenne hivatva.

Ezen jegyzői egylet egyik főfeladata lenne az önképzés, főleg a községi jegyzőket illető szaktudományok körében; a fontosb, a jegyzői kart illető megyei vagy országos kérdések időszerű fejtegetése; megvitatása, egyszersmind az egylet saját kebelében a községi jegyzők egymás közti ügyeit elintéző becsületbírószágot is szervezne stb. E mellett pedig a nyugdíj-intézet javára s annak gyarapítására is közreműködnek. — Az egylet köréből, miután irányával különben sem egyeznek, a tisztán politikai és vallásos kérdések fejtegetése kizártnék.

Röviden körvonalozva az egylet irányát és célját, hővébben szük terünk miatt nem szólhatván — még néhány szóval a nyugdíj-intézetről kívánunk egyetmást elmondani. A nyugdíj-intézet eszméje — ép úgy mint az egylet — már néhány évvel ezelőtt megpendített, s míg az előbbi majd egészen elszunyadt ez még fenáll, bár többet óhajtának e téren

TÁRCZA.

Tragoedia.

— Heine. —

I.

Légy nőmmé s fussunk innen el,
Szivem majd nyugodalmat ad,
S bárhol legyünk, szivem leszen
Szülőházad, szülőházad!

Ha nem jössz, úgy én meghalok,
S te egyedül maradsz, vigyázz!
S bár honn maradsz, idegen lesz
Rád nézve a szülői ház!

II.

(Rajnamelléki népdal.)

Dér volt egyszer tavasz-éjjel,
Rá hullott az ibolyára,
S az ibolya hervadt, száradt.

Szerette a lányt az ifju,
Elszöktek hazulról titkon,
Apjuk, anyjuk meg se tudta.

Jártak keltek, bujdokoltak,
Csillag nem vezette őket,
El is veszték, meg is haltak.

III.

Sirjukra susogva hajol le a hársfa,
Bezengi a szél s madarak dalolása,
Lenn meg, a pázsitnak puha gyepén,
„Kincsével” ott ül a molnárlegény.

A szél epedőn nyög a lombok alatt,
Zokogva zengenek a madarak,
A kedvesek ajkán elhalt a beszéd,
És sirnak, s egyik sem tudja — miért?

Udvardy Géza.

Kanász és leánya.

Népies beszély

Fekete Jánostól.

(Polytatás.)

III.

Csöndes este volt.... A bucsuzó nap szeliden tekintett a kanászlakra vissza. A kéménytelen konyha sippjában ült a szép Erzsike s bodzacsetét tisztogata, hogy édesapja csillagot ne nézzen vacsorára. — Mily szép a kis leány ez alakzatában... mintha India gyöngyeit pergetné nagypénteki harmatnál gyengébb kacsóival, s mily boldog az egyszerűség, mely a bodzafának is annyi hasznát veszi:

Mert a szára furulyája
A béle meg ezetágya,
A virága patikája,
A csetéje vacsorája.

Az öreg kanász kurtaszárból pöfékelve baltáját köszörülte. A hajító dárdája, melylyel bizton talál s 15—20 lépésnyiről még a légynek is tud vele ártani. A mi a csikósnak karikás ostora és fokosa, a juhásznak horgas botja, az a kanásznak fényes baltája.

Épen munkáját végezé az öreg gazda is nyugalmasan tekinte baltája fényes tükrébe, midőn az apostolok lován érkezett álmenekülő az eresz alá toppant.

Illő számot adnunk, hogy ki előbb udvarából lovon vágatott el a kanászlakhoz, gyalog mikép érkezhettek.

Karsai midőn a szalmaviskóban látogatást akart tenni, előbb rendesen a csendbirtoshoz tért be, más ruhát, más nevet vett fel s úgy ment kísérteni gyalogosan mint egy bujdosóhoz illik.

Hát az urat mi szél hordozza itt? kérdezé a kanász.
— Rosz szél fúj bányó! a volt honvédek nagyon hajhászák... csak még ma éjjelre kérek szállást, hajnalban távozom — itt nem lelek fel.

— Menjünk földel alá ott szólhatunk.
Betértek... a szép Erzsike anygali egyszerűséggel fogadá az idegen betanult bókjait.

A kanász az asztalpadra ült, fejét markába támasztá, s miután vendégének helyt mutatott így kezdé:

— Uram Hangai uram — ez volt menekülő neve Karsainak — földelen kívül csak az ebbel szoktunk beszélni, emberrel nem: azért szólítam be. — Emlékszik-e még miképen váltunk el utoljára: „fel is az ut alá is” mondám én, s kértem az urat, hogy kis hajlékomba ne térjen vissza többé... Egy kincset hagyott Isten vén napjaimra, a házi nyugodalmat, nem akarnám,

is. — A nyugdíj-intézeti alapszabályok megvannak, sőt a pénzalap is lassanként szaporodik, ha jól értesültünk eddig már ezen alap javára a megyei pénztárban 200 forint körül van letéve, mi kezdeménynek igen jó volna, s megyei alispán ur jótékony buzgósága folytán az összeg szaporodik is.

A nyugdíj-intézet szervezetéről, miután az alapszabályok már megvitatta elkészítették s községi jegyzőink előtt mindenesetre ismertek is, jelenleg bővebben nem szólunk.

A kezdeményezés tehát e két nemes irányu ügy kivételére megtétezt, most a sor egyenesen a községi jegyzőknél van, ő tőlük függ egyedül, hogy a saját javuk és céljukra szolgáló két intézmény jóvoltukra virágozzék, vagy a közöny által elnyomva elbukjék. Azt hiszem míg egyrészt a felvilágosodás és haladás ösztöne hívja önöket az egyik felé, addig másrészt az elhagyatott árvák és özvegyek s elagottak szerencsétlen, nyomorult sorsa rémiti önöket s kényszeríti, hogy saját maguk, családjuk jövője és jóvoltáért ragadják meg az alkalmat és siessenek e nemes eszmék pártolására. Ha önök nem is fogják talán még egész mérvben ezen intézmények jótékonyosságát élvezni, utódaik mindenesetre hálával fognak az elődök nemes tetteről megemlékezni!

Adj a ég, hogy ne hiába szóljunk s azon czim — a községi jegyzők egylete — ott lapunk homlokán ne legyen csak pusztá czim, hanem mielőbb megvalósulva jótékony irányban működjék és virágozzék!

Hatósági élet.

Székesfejérvár szab. kir. város bizottságának f. hó 14-én és 15-én tartott rendes havi közgyűlése.

Elnök: Zuber József, városi főispán; jegyző: Juraszék Ferencz, főjegyző. Bizottsági tagok teljes számmal.

Elnöklő főispán megnyitván a gyűlést, felemlíti, hogy a Daraba József halála folytán üresedésbe jött árvászéki előadó állomás betöltése leendő a gyűlés első teendője, ezzel kapcsolatban megemlékszik főispán ur Tolnai János bttag váratlan haláláról, ki több évig buzgó tisztviselője volt a városnak s az utóbbi időben majd egy éven át Daraba Józsefet helyettesítette hivatalában, minek folytán, azt hiszi, hogy a bizottsági tagok véleményével találkozik, ha sajnálat fejeztetik ki jegyzőkönvilág elhunytja felett. (Elfogadtattott.)

Előadja továbbá főispán ur, hogy az árvászéki előadó állás betöltésére 5-en pályáztak, kik közül 4 jelöltetett ki, és pedig a pályázók egyformán képesített és érdemcsélt személyeknek tekintve, a kijelölés betű szerint történt. Miután a bizottsági tagok már kellőleg felvilágosítva voltak a pályázók képességéről, Boross Imre elnöklete alatt kineveztetett a szavazatszedő bizottság, s a bizottmányi tagok megkezdtek a szavazást. Beadott 95 szavazat, mely a kijelöltek között következőleg oszlott meg: Kollman Adolf 0; Kovács Elek 19; Réh István 47; Seidl Lajos 29 szavazatot kaptak. Így szavazattöbbséggel Réh István választott meg. A megüritült írónki állomásra csak egy folyamodó jelentkezvén, az illető egyhangulag

megválasztott. Árvászéki ülnökül Végh Károly neveztetett ki.

A jövő rendes közgyűlés megtartásának határnapjául május 11-ke tűzetett ki.

Peidl János bttg. kéri a közgyűlést, hogy a Mikó és érdektársai által beadott folyamodványt, sorrenden kívül vagyis első ízben tárgyalja. Az indítvány elfogadtatván, olvastattott a kérelmezők folyamodványa, melyben a legeltetési díjak befizetésére halasztási időt kérnek, a kérelmet a tanács — tekintve a mostoha viszonyokat pártolólaj terjeszté a közgyűlés elé, mit a bizottsági gyűlés el is fogadott.

A miniszterium kinevezése tárgyában leküldött irat, felolvasás után tudomásul vétetett.

Ghiczy Kálmán pénzügyminiszter leiratának felolvasása után Juraszék Ferencz főjegyző megragadta az alkalmat, egy lelkesült beszéd kíséretében, hogy Ghiczy Kálmánt, — kinek kinevezését az egész ország örömmel üdvözölte, kinek szeplőtelen jelleme, feláldozó hazafisága a veszély perczeiben magasult ki, félretéve mindent, a döntő pillanatban a fejedelem felhívása folytán elvállalta a terhes hivatalt, hogy behegessze az ország azon mély sebeit, melyeknek bekövetkezését ő már évek előtt megjósolta — a bizottsági gyűlés bizalomteljes felirattal üdvözölje. Az indítványt lelkes éljenzések közt tette a bizottsági gyűlés magáévá.

Ezután az ujonnan megválasztott árvászéki előadó Réh István tevő le az esküt, s néhány szóval megköszönte a bizalmat, ígervén, hogy főtörökvése leendő magát arra méltóvá tenni.

Bartal György kereskedelmi miniszter leirata, ugyszintén Ruszt és Szamosújvár sz. kir. városok átiratai a törvényhatóságok új beosztása és szabályozása tárgyában, valamint a Jász-Kun kerületek hasonértelmű átirata tudomásul vétettek.

A jelen gyűlés egyszersmind számonkérő (scontro) ülés lévén, Juraszék Ferencz főjegyző a következő kérdéseket tevő: Novák Kálmán polgármestert kéri, vajjon a kutakhoz szükséges szivattyúk, és a tűz-eseteknél szükséges szerek beszerzetettek-e? Novák Kálmán tudatja, hogy a szivattyúk beszerzésére az előleges intézkedések megtétezték, de a kivételre még nem történt semmi; a még hiányzó tűzszerek beszerzésére pedig már a költségvetés megállapításakor meghatározottat.

Ugyancsak a sörházmalomnak műmalomná történendő átalakítására vonatkozó tervezet megállapítására kiküldött bizottság működéséről tett kérdésre Novák Kálmán válaszolja, hogy a bizottság már 3 ízben tartott gyűlést, melyre Mészáros Károly és Lukács Zsigmond szakértőket is meghívta, s ez utóbbiak ajánlatára Grill pesti mérnök és gyáros is meghivatott, kivel a csatorna megzemléltetett, ezután megbizottat, hogy a helyviszonyokhoz mérten tervezet készítsen, s ez utóbbinál a kiküldött bizottság a legközelebb tartandó közgyűlésen jelenteni fog.

Kérdés intézetett gazdasági tanácsos urhoz, hogy az iskolai célokra megvásárolandó Réh-féle telkek tulajdonosainak megbizottjával értekezett-e? Szepelt Nándor g. tanácsos tudatja, hogy az illetővel érintkezésbe tette magát, s eredményéről a legközelebbi gyűlésén jelenteni fog; ugyancsak gazdasági tanácsos a gazdasági szakosztálynak, a tulajdonjogot sértő legeltetés tárgyában, készitendő tervezet elkészítéséről tett kérdésre válaszolja, hogy a szakosztály e tárgyban már javaslatot készített, s azt legközelebb betérjesztendi.

Az alapítványok megvizsgálására kiküldött bizott-

ság mikénti működéséről tett kérdésre, Erdős József tanácsos válaszolja, hogy a bizottság már egy ízben tartott ülést, de érdemleges tárgyalásba az alapítvány levelek kéznél nem léte miatt nem bocsájkozhatott, de azok megszerzésére a levéltárba a lépéseket megtette, s így jövőre jelenteni fog.

Falvay másodmérnök kérdeztetik, hogy a különböző érdekek kiegyenlítése tekintetbevételével állandó „aszalvölgyi árok” kiásatásáról szóló költségvetést elkészítette-e? Gazd. tanácsos tudatja, hogy a jelentés legközelebb megtétezt fog.

A főreálánoda tanszereinek leltárára vonatkozó kérdésre Say Rudolf tudatja, hogy az már felvétetett, s jelenben a felülvizsgáló bizottság tekinti át és így legközelebb a jelentés betérjesztetni fog.

A jogügyi szakosztály elnökéhez intézett kérdésre, az előfogatí díjak felemelése és Antal János hivatalos hatalommal való visszaélés — panasz tárgyában — Havranek József tudatja, hogy azokról a szakosztály véleménye betérjesztve van.

Olvastattott a belügyminiszter leirata, melyben az 1874. évi városi költség előirányzatot megerősíti, vagyis a hiányzó 47 ezer forintnak 36 kr. városi pótdadó kivétele általi fedezését megengedte. Azonban a hitefeleketekre vonatkozó tételt, ugyszintén a köbányák után megállapított jövedelmi tételt függőben hagyta, s azokról utólagosan tüzetesebb, okmányilag igazolt felvilágosítást kér. Novák Kálmán felemlíti, hogy a felekezeti segélyezésre vonatkozó folyamodvány mellékelve volt a felterjesztésben, de annak bővebb okadatolása elmaradt s így pótlandó; az izraeliták panaszló folyamodványa, mely véleményadás végett a hatósághoz visszaküldetett, szintén felterjesztendő, s miután a miniszter nem elégszik meg a felszereléssel, kéri a bizottsági gyűlést, méltóztassék a felszereléssel azon bizottságot megbízni, mely a költségvetést elkészítette. A számvevői hivatal által előterjesztett adatok az igényeknek meg nem felelnek, azért kéri a bizottsági gyűlést, hogy utasítsa a számvevői hivalt, miként a jövő évi költségvetés megállapítását most vegye kezdetbe, miután a tételek megállapítása kimerítő jelentést igényelnek. Szöllősy Pál, osztozik az előtte szóló véleményében, miután a költségvetési bizottmány szomorú kényszerhelyzetbe jött a hiányos adatok miatt, s csak azt kéri, hogy a költségvetési bizottság száma teljes-e? A bizottság száma teljes. Novák Kálmán indítványt azon kiegészítéssel fogadtattott el, hogy a tárgyalásokon az illető tisztviselők is megjelenjenek.

A tanács véleménye folytán a helybeli honvédlaktanya melletti kertek 50 ft. évi haszonbér bérbéradása mellett elfogadtattott.

Novák Kálmán jelenti, hogy a jogügyi szakosztály elnökévé Madaras Lipót választott meg.

Olvastattott a tanácsi vélemény képesében a városi tisztügyészségnek, — az aggok, szegények és rabok élelmezése iránt kötött szerződése, mely jóvá hagyatott; az ovadékok letett bérlőnek óhaja, a letett összegről való kamatnyerés megadatott, mivel az a városi pénztárt nem terheli.

Olvastattott tanácsi vélemény a sz. Jánosról címzett templom pénztárának jövőre ki által leendő kezelése iránt; mivel e volt gondnok — Laufenauer — lemondott. Miután a hatósági kezelés csak hátrányára lenne a városi pénztárnak, Novák Kálmán polgármester felemlíti, hogy püspök ő méltósága felkérte a misealapítványok átvételére, ki e kérelem teljesítését elfogadta, ennélfogva a sz. Jánosról címzett egyház

nyom — szóla a csendbiztos, s a szent könyvet az ablakba dobta.

— A kegyes kanász az olvasottak után megrezent... „Istennek inkább mint embernek engedelmeskedni” — gondolá, s semmit el nem árult.

A morgó komissárus sikertelen kutatás után vadembereivel eltávozott.

A kanász poenitentiaja csak most kezdődött meg, s egy szánóköny gördült szeméből, midőn a szent leczkét leányával még egyszer átolvastatá.

— Vétkeztem leányom Isten parancsolatja ellen, mert ő csakugyan üldözött, s pirosvirágu szűrét nyakába vetve, kirohant a szobából.

— Hová megy atyám az Istenért? Visszahivom őt... még messze nem lehet, s ha a pandurok előtalálják megvédelmezem.

Szegény kegyes kanásznak nem messze kelle menni, hogy emberét megtalálja... a viskó környékén leste s hallgatta a történeteket, s a kanászt még ő szólította meg.

— Elvonult a förgeteg bátyó; hisz-e hát nekem? — Istennek hála, hogy az ural találok... mindent hiszek a mit mondott... bocsásson meg ha meg bocsáthat, s térjen vissza kicsiny hajlékomba...

— Felsőbb akarat mive volt, hogy kiutasítottam, mert különbea hurokra kerültem volna.

— Istené legyen a dicsőség.

(Folytatása következik.)

hogy az bárki által megzavartassék. Menjen az ur Isten hírével!...

— Igen sajnálom édes gazdám, hogy másnak hisz mint a ki vagyok... én azon Jézusnak nevében kérek csak még egy éjre szállást, ki egykor így szólt: „Bujdosó voltam és befogadtatok, éhező voltam és ennem adtatok” stb. Ha megkeményedett irántam édes gazdám szive, köszönöm az eddigi menhelyet, áldja meg az Isten érte mind ezen mind a más világon.

— Apám ne üzd el az idegent, hátha veszélynek teszed ki őt!

— Tág a világ elférünk benne, a nélkül, hogy egy fődél alá szorulnánk... apád határozott, neked hallgatás a helyed.

A kis leány el is hallgatott, de látni lehetett, hogy az elüzendő vendéget szivesen szánja.

— Mit velem tesz — szólt az idegen — atyai aggodó szívének megbocsátom s kéri fogom Isten is, ki az ilyen magamféle emberek ügyében Esaiás 16 r. 3-4. v. elég világosan szól, hogy bocsásson meg, s ezzel szedve-vedve sátorfáját neki indult a csak nem markolható sötétségnek.

A kanász kikísérte, s kálvinista létére is kereszvetetett utána.

Mihelyt az idegen távozott Erzsike a szent bibliát kézhez vette. — Esaiás 16. r. 3-4. v. ezt olvasá: „Szeressz olyan árnyékokat délben a minemű vagyion éjjel, rejtse el azokat, kik kiütettek és ne adjak kézbe, la-

kozzanak tenálad békességgel” stb.

A kis leány imádkozni kezdett apjáért, ki tán Isten ellen vétkezett midőn az idegent szélnek verte.

Csendes imájából zaj riaszta fel... mintha lánczörgést hallott volna kün s fegyverzörej lármaját.

Ijedve könyökölt a keskeny ablak párkányzatára s figyelt.

— Itt kell lenni a ki felkente... az édes apját tegye kend lóvá, ne engemet. Hangai honvédkapitány ide tért be... nyomán jöttünk.

— Nálam nincs — ám kutassanak minden zeget-zúgot.

— Megis tesszük, s ha elrejtette kend, a vármegye czipóját fogja rágni a maga költségén.

— Még czipópénzt sohasem fizettem, s ha délelőtt nem bizony délután még ugy sem, értvén a példabeszéden ifju és aggkorát.

— Ki kell az ajtót nyitni.

A kanász ajtót nyitott s a pandur-komissárus negyedmagával belépett és kutatáshoz kezdett, s hogy a keresettet nem lel még neki áll feljebb. — Itt nincs az igaz, de itt kellett lenni... igazítson utba kend különben...

A kis leány felugrott, félve, hogy atya az idegent elárulja s karjába czimpezkedve a nyitott bibliához vezeté, s az olvasott sorokra mutatott.

Még elég ideje volt a kanásznak elolvasni, s a kis leánynak a bibliát becsapni, hogy a közelitő csendbiztos semmit észre ne vegyen.

— Nincs most ideje a biblia olvasásnak édes leá-